

Første Behandling af „Forslag til Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m.

(Lovforslaget findes i Tillægi A. Sp. 2625 ff.; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 5225 ff.)

Madvig: Der ligger en Art af Skæbnens Ironi deri, at jeg først tager Ordet ved dette Lovforslags Behandling, idet min egentlige Anskuelse er den, at der aldeles ikke burde tales under denne Behandling; jeg tror, at den correcte Fremgangsmaade med Hensyn til dette Lovforslag vilde være den, at benytte et Midde, som er gaaet noget forglemmelse, og som jeg selv i de nærmest foregaaende Dage ikke har husket paa, og derfor heller ikke tænkt paa, at foresøges bragt til Aendelse. Jeg indvinder, at der for manden har været fjellig Grund til at sætte denne Sag paa Dagsordenen, imen jeg tror, at et tilstrækkelig Antal af Thingets Medlemmer burde i Henhold til Forretningsordenens § 6 have forlangt, at Sagen udgik af Dagsordenen, fordi Sagen nu ikke foreligger under saadanne Betingelser, under hvilke den rigtig og dette Thing værdig Behandling af isammen kan finde Sted. Det er alle beklødt, at Sessjonens Slutning er meget nær foretaende; vi kunne beregne dens Varighed i Dage, maaskee om to, maaskee om fire Dage skulle vi gaae fra hverandre. Den ærede Finanzminister har vel et Svær, som han for nogle Dage siden gav paa, om til ham rettet Forespørgsel, erkæret, at Sessjonen kunde blive forlængel, og at dette Thing opgav at nedlægge Udvalg, og der nu foreliggende Lovforslag. Jeg tror imidlertid, at Thinget, hvis det skulle opgives, at nedlægge et Udvalg i denne Sag, tillige maatte opgives at beskæftige sig med Sagen paa en saadan Maade, at der medgik en længere Tid til den, eller at beskæftige sig saaledes med den, at der blev foretaget nogen omhelst Forandringsplan, da dette jo vilde medføre, at Sagen skulde gaae tilbage til det andet Thing, hvorved der ligeledes vilde fremkalde en uønsket fluelig Forlængelse af Sessjonen. Men i et

hvert Tilfælde er der, siden den ærede Finanzminister afgav den omtalte Erklæring, foregaaet Ting, som i mine Dine tyde paa, at Beslutningen om Sessjonens Slutning maatte være tagen, og maatte være tagen, uden noget Hensyn til den Eventualitet, om vi lade dette Forslag overgaae til den Behandling, uden at nedlægge noget Udvalg, eller ikke. Hvis det kommer endnu en Omstændighed, og det er, at selv om vi ikke nedlægge noget Udvalg i denne Sag, saa der dog temmelig givet, at der ikke kan komme nogen Lov, underaf det næste Samling, thi, siden hin Uttring kaldt fra den ærede Finanzminister her i Sagen, har denne Sag været til 3die Behandling i Folkethinget, og ved denne dens 3die Behandling, der der foresaldet saadanne Afstemninger, som jeg maatte antage, gjøvede aldeles umuligt for Finanzministeren at lade Lovforslaget blive til Lov, uden at der først foregaaer Sørensringer i den af Folkethinget Vedtagne. Noget, som han vel ikke kan have synderligt Haab om at kunne sætte sigjennem i det andet Thing, siden hans Forslag om saadanne Endringer navnlig med Hensyn til et saadant væsentligt Punkt som det nu foreliggende Lovforslags sidste Paragraph, ved 3die Behandling der blev forfaldet med ikke ringe Stemmesleghed. Der er altsaa intet Haab om at bringe Noget ud af dette Lovforslag. Men vil man maaskee sige, og det er jo Noget, som vi have hørt ofte, ved lignende Leiligheder, at vi kunne jo dog gjere foretage en 1ste Behandling, hvorved dette Things Stemning ligesom kan blive beklødt, og konstateret. Dette siger jeg, er vigtigt, og Things virkelige Stemning, dets Betragtning, og dets mulige Vidtag til Lovforslagets Provelse, kan slet ikke tænkes, at komme fuldstændig frem ved denne 1ste Behandling, fordi der vil være et Tryk paa Thinget, haade ved den afgivne, af mig omtalte Erklæring, og ved den hele Situation, der gjør, at Medlemmerne de dygtigste af dem, der der kunne bidrage mest til at fremstille de væsentlige Punkter, og til at sætte dem i deres rette lys, ikke ville kunne føle sig kaldede til at gaae ind paa en alværlig Drøftelse, og Finanzministeren vil derved gaa af det Udbytte, som han muligvis ellers kunde tænkes